

A hármasszövetség együttes föllépése.

(Meghökkenetek Belgrádban.
— Holnap lesz a demars!
— Szerbia meghátrál.)

(Saját tudósítónktól.) A berlini külügyi hivatal tudatta a bécsi kormánykörökkel, hogy Németország minden tekintetben támogatja a monarchiát Szerbia ellen irányuló akciójában. Németország teljesen együtt érez Ausztria-Magyarországgal és Berlinben meg vannak győződve arról, hogy a monarchia teljes elégtételt fog kapni Belgrádban. A német birodalom a maga részéről hajlandó mindent elkövetni, hogy Ausztria-Magyarország ehhez az elégtételhez hozzájusson. Nemcsak a monarchiának, de Németországnak is érdeke, hogy Ausztria-Magyarország presztízse minden tekintetben megővassék. Ugyanigy hajlandó Németország legteljesebb mértékben támogatni azokat a lépéseket, melyeket a monarchia a nagy szerb propaganda leküzdésére tervbe vett. Ha Bécs arra határozná el magát, hogy Belgrádban energikusan fellépjen, ebből a demarsból Németország is ki akarja venni a maga részét. Hasonló értesítést kapott a külügyminisztérium az olasz kormánytól is, úgy, hogy most már valószínű, hogy a monarchia nem elszigetelten fog Belgrádban eljárni, hanem a hármasszövetség másik két hatalmával együttesen.

SZERBIA HÁTRÁL?

Belgrád, július 10. Itteni politikai körökben nagy riadalmat keltett a külföldnek, különösen Németországnak, Szerbia ellen irányuló magatartása. Pasics miniszterelnök sűrűn tanácskozik Hartwig orosz követtel, aki viszont siffrirozott táviratok tömegét küldi Pétervárra. A szerb diplomácia hangos jókedve alaposan megcsappant s a szerb lapok hangja inkább az általános meghökkenést akarja palástolni. Belgrádban nem voltak elkészülve arra, hogy egész Európa ilyen egyérteiműen ellene fog támadni, sőt meg voltak győződve arról, hogy az olyan sokszor bevált recept, Belgrád segítségkiáltása a monarchiában elnyomott fajrokonok érdekében ezuttal sem fog csődöt mondani. Most, amikor látják, hogy ez az igyekezetük teljesen hiábavaló, hihetetlen kapkodás támadt. Utolsó reménységük, hogy a hármasszövetség hatalmai biztosan mellettük lesznek, szintén elveszett. A hármasszövetség képviselői határozottan megmondották, hogy Szerbiának ilyen irányú garázdálkodásával ők sem értenek egyet s figyelmeztették arra, hogy abban az esetben, ha a szerajevói merénylet következményeképpen támadnának fegyveres konfliktusai, kénytelenek lesznek Szerbiát teljesen magára hagyni. Valószínű, hogy ezek után a Pasics-kormány óvakodni fog a további kardcsörtetéstől és ha a monarchia felszólítja arra, hogy bizonyos garanciákat nyújtson, ennek a kívánságnak nyomban eleget fog tenni. Az omladinisták és a Narodna Obrana ugyan még mindig hevesen izgatnak a monarchia ellen és Pasics a legkétségbeesettebb küzdelmet vívja velük,

hogy leszerelhesse őket, de azért valószínű, hogy Szerbia ezuttal meg fog hátrálni.

Az itteni osztrák-magyar követség köréből eredő információk szerint a monarchia első lépése Szerbiában az lesz, hogy teljesen korrekt és barátságos formában fel fogja hívni a szerb kormányt a szerajevói merénylet tetteseinek és felbujtóinak kézrekerítésére és a magyarországi és boszniai nagyszerb agitáció beszüntetésére. A monarchiának ezt a követelését Giessl báró követ, akit ma várnak vissza Bécsből, még ennek a hétnek folyamán tolmácsolni fogja a szerb külügyi kormánynak. Szerbia válaszára függ azután a monarchia további eljárása. Ha a szerb kormány nem ad teljesen kielégítő választ, a jövő héten újabb, energikusabb demars következik, melyet eredménytelenség esetén negyvennyolc órán belül követ az ultimátum.

PICHON ÉS A SZERBEK.

Páris, július 10. Pichon, volt francia külügyminiszter, a Monde Illustré legújabb számában cikket közöl az ausztria-magyarországi helyzetről a trónörökös pár meggyilkolása után.

— A merénylet után a monarchiában az a vélemény alakult ki, — írja Pichon, — hogy a szerb nép bűnrészesége a szerajevói merényletnek és azzal vádolták Szerbiát, hogy ő adta a fegyvert a gyilkosok kezébe. Ez volt az oka azoknak a sajnos tüntetéseknek, melyeket Boszniában a szerb lakosságnak a merénylet után el kellett szenvednie. A hangulat rendkívül izgatott volt s már attól féltek, hogy a szerbeket a monarchia más részeiben is megtámadják, ami annál sajnálatosabb lett volna, mert nincs ok arra, hogy a szerbeket a szerajevói büntett erkölcsi bűnrészségével vádolják.

HOLNAP LESZ A DÉMARS!

Bécs, július 10. Berchtold gróf közös külügyminiszter, Hoyos gróf követségi tanácsos kíséretében tegnap este Ischlből visszaérkezett Bécsbe s ma délelőtt hosszasan értekezett Giessl báróval, aki még a mai nap folyamán visszatér Belgrádba. A monarchia demarsa holnapra várható.

SZERETNEK BENNÜNKET?

Manojlovics Theodor, a kiváló tehetségű szerb író, aki most a bázeli egyetem magántanára, a szerajevói merénylettel és a délszláv irredentizmussal kapcsolatban a következő nyilatkozatot tette:

— A szerb fiatalság tudatára ébredt annak, hogy az ókori kultúra ősi fészken, a Balkánon óriási kulturfeladat és történelmi perspektíva nyílt a délszláv népek előtt s komolyan dolgozniuk kell, hogy mint az olasz faj egyesítése megteremtette a modern Itáliát, megteremtsék a modern és kulturált Balkánt. A szerb nép dolgoz és egészséges, benne századok óta szunnyadó energiák élnek és érvényesülni vágyó temperamentumuk predesztinálja őket, hogy a Balkán délszláv kulturáját ők csinálják meg. A nagy szerb kulturát a magyar kultúra testvérének látom s a szerb és magyar kulturát a germán kultúra zsibbasztó nyomásától félttem. A magyar művészet és irodalom Európában megbecsült érték s a szerb fiatalság rajongással szereti a fiatal, radikális Magyarországot, de gyűlöli a katonai és feudális terrort dolgozó Ausztriát.

MÉGIS BÜNÖS PRIBICSEVICS!

Szerajevó, július 10. A rendőrség és a tartományi kormány a legnagyobb energiával folytatják a nyomozást a merénylet összes előzményeinek kiderítésére. A nyomozás újabb fordulatairól azonban semmit sem közölnek a nyilvánossággal, ellenben siffrirozott táviratokban, nyomban közlik őket a bécsi külügyi kormánnyal. Hire jár, hogy a nyomozó hatóságok a szerajevói postahivatalban egy igen fontos adat birtokába jutottak. Találtak ugyanis egy táviratot, melyet a merénylet napján, délben adtak fel Pribicsevics Milán őrnagy címére. Aláírás nincs rajta. A szerb nyelvű sürgöny szövege magyar fordításban a következő:

— Mindkét lovat jól eladtuk.

A távirat nem is vonatkozhatik másra, mint Ferenc Ferdinánd főherceg és Hohenberg hercegnő halálára. A rendőrség most nagy apparátussal keresi a távirat feladóját.

A Prosvjetni Dom nevű szerb együletben tegnap házkutatást tartottak és egy félreeső helyen három bombát találtak. A bombák egészen olyanok, amilyenek az összeesküvők bombái voltak. Az egyesület vezetőségének több tagját letartóztatták.

A város egyébként teljesen nyugodt. A szerb körök izgalma is elmúlt s a lakosság elkeseredése a szerbek ellen szintén szűnőfélben van.

A NAGYHATALMAK ÁLLÁSPONTJA.

A Neue Freie Presse írja: A helyzet még mindig nem tisztázódott. A szerajevói vizsgálat még nincs befejezve és ezért itteni diplomáciai körökben sem tudtak eddig végleges ítéletet formálni. Bizonyos csak annyi, hogy úgy Franciaország, mint Oroszország elítéli a merényletet és egészen természetesnek találja, hogy az osztrák-magyar kormány Belgrádban lépéseket tesz, — egyrészt az ott kompromittált személyiségek megbüntetésére céljából, másrészt azért, hogy ilyen gyászos események a jövőben ne történhessenek. Mind a két kormány kívánja, hogy ne kerüljön a sor komoly bonyodalmakra és különösen a szajnaparti kormány mindent elkövet arra, hogy a béke föl ne boruljon.

Ami szövetségeseink magatartását illeti, ezt a dolgok állása egészen pontosan írja elő. Berlinben azt az álláspontot foglalják el, hogy bármilyen fordulatot vegyen is ez a kérdés, Ausztria-Magyarország kormányát a legteljesebb módon támogatni kell. A monarchia kormányának dolga eldönteni, hogy mi csoda érdekeik vannak ebben a kérdésben és hogyan lehet azokat leginkább megvédeni. Egyébként azonban a német kormányra nézve ma is azok az alapelvek irányadók, amelyeket a német birodalmi kancellár a legutóbbi válság idején a birodalmi gyűlésben mondott beszédeiben ismételt körvonalazott, hogy Ausztria-Magyarország mindenkor számíthat a német birodalom teljes és tetterős támogatására.

Olaszország is teljesen a monarchiával való szövetség talaján áll. Az olasz kormány Szerbiában latba veti egész befolyását arra, hogy engedékenységre bírja a kormányt Ausztria-Magyarország jogos követeléseivel szemben, ha azonban a monarchia és Szerbia közötti tárgyalások folyamán akadályok támadnának, úgy Olaszország habozás nél-